[87] افزايش نعمتها می گردد، وبا فرمانش آسمانها پايدار گرديده، وبا عزت أو كوههای سر بر افراشته مستقر گرديده اند، وحيوانات وحشی در بيابانها وپرندگان در آشيانه ها به تسبيح أو مشغولند. سپاس خداوندی را سزاست كه بالا برنده درجات، ونازل كننده آيات، وگسترانده بركات، وپوشاننده عيبها، وقبول كننده نيكيها، ودر گذرنده از لغزشها، وبرطرف كننده رنجها، واجابت كننده خواسته ها، وزنده كننده مردگان، پروردگار زمين وآسمانهاست. سپاس وستايش بر خداوند بر هر مدح وذكر، وشكر وصبر، ونماز وزكات، وقيام وعبادت، وسعادت، وبركت وزيادتي، ورحمت ونعمت وكرامت وواجب، وخوشی وناراحتی، وشدت وآسايش، ومصيبت وبلاء، وسختی وراحتي، وبی نيازی وفقر، وبر هر حال، ودر هر زمان وهنگام، وهر مكان وجايگاه توقف وكوچ. پروردگارا ! پناهنده به توام، مرا پناه ده، از تو ياری می جويم، ياريم نما، از تو فريادرسی می طلبم، بفريادم رس، وتو را می خوانم، مرا اجابت كن، از تو آمرزش می طلبم، مرا ببخش، از تو كمك می جويم، مرا كمك نما، واز تو هدايت می خواهم، مرا هدايت كن، واز تو كفايت می جويم، مرا كفايت نما، وبسوی تو پناه آورده ام، مرا پناه ده، وبه ريسمان تو چنگ زده ام، مرا حفاظت نما، وبر تو توكل نموده ام، مرا كفايت كن. بارالها ! مرا در پناه وحفاظت، وحراست وكفايت، وحرمت وامنيت، ودر زير سايه رحمت خود قرار ده.